

Der maa ses stort paa Sagen, og jeg har det Indtryk, at der ogsaa er vist stor Velvillie for Sagen her. Naar det blev understreget af den højtærede Minister og ogsaa af den ærede sidste Taler (Fr. Petersen), at det var i den halvtolvte Time, Sagen kom her op i Landstinget, er det sikkert rigtigt. Jeg vil sige, at i al Almindelighed kunde man nok ønske, at vi fik lidt mere Tid til at se paa saa store Sager og til at gennemføre dem, saa at vi ikke skal sluge dem raa, om jeg saa maa sige; men jeg ønsker ogsaa samtidig at gøre opmærksom paa, at skønt der kun er levnet os faa Dage til at se paa denne Sag, er den lange Tid af 4 Maanedre, som Folketinget har brugt til at behandle Sagen, ikke spildt, idet jeg har det Indtryk, som jeg ogsaa tror, andre ærede Medlemmer har faaet ved at gennemlæse Folketingets Udvalgsbetænkning og de Forhandlinger, som er førte om Sagen i det andet høje Ting, at man ikke er gaaet let hen over Sagen, at man ikke har benyttet Tiden til at sylte Sagen, men at man virkelig har benyttet Tiden paa bedste Maade. Det er jo klart, at naar et Rigsdagsudvalg herved skal føre Forhandlinger med forskellige Kommunalbestyrelser paa Færøerne, saavel som med selve Lagtinget, vil det paa Grund af de store Afstande og paa Grund af den mindre gode Forbindelse med Øerne altid tage Tid; saa jeg kan ikke sige andet, end at det forbyr mig, at Folketinget har kunnet føre de Forhandlinger og dog faaet Sagen færdig i den Tid. Og naar man har gjort et stort og godt Arbejde i Folketingets Udvalg for at klarlægge Sagen og for at skaffe de nødvendige Oplysninger, saa at den er saa vel forberedt, mener jeg, at vi kan slippe for at indhente de Oplysninger og skaffe den Klarhed i Sagen, som nu er skaffet dernede. Derfor er jeg for mit Vedkommende rede til at gaa med til at gennemføre Forslaget selv i den halvtolvte Time, og det er mit Ønske og Haab, at det ogsaa vil lykkes ved Velvillie fra alle Sider. Jeg har det Ønske og det Haab, at det maa lykkes de færøske Rigsdagsmænd, naar de nu om kort Tid vender tilbage til deres Hjemstavn, at bringe en Lov om dette Emne med hjem til Færingerne som et synligt Bevis for, at Danskerne er dem gode, og at det ikke alene er, naar vi kommer derop og fester med dem, at vi siger dem smukke Ord om vore gode Følelser for dem, men at dette Lovforslags Vedtagelse kan repræsentere et virkelig lødigt Bevis for, at vi heller ikke viger tilbage

for pekuniære Ofre, naar den Tid er. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til hurtig og velvillig Behandling.

Sonne: Den Behandling, det foreliggende Lovforslag har været Genstand for i det andet høje Ting, har været præget af megen Velvillie, en Velvillie, der er kommet til Orde gennem de Udtalelser, vi nu hørte af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Nygart), og en Velvillie, som jeg for mit Vedkommende ganske deler. Jeg tør endog i Tilslutning til de Udtalelser, det ærede 5te kongevalgte Medlem fremsatte, udtale, at naar dette høje Ting nu lige op under Udløbet af en Rigsdagssamling, tager et Lovforslag af saa vidtrækkende økonomiske Dimensioner op til en Realitetsbehandling — og, efter hvad der fremgaar af de Udtalelser, vi nu har hørt, ud fra en usikkelig Bestræbelse efter endnu i denne Samling at søge Lovforslaget ophøjet til Lov —, saa er dette et fulgyldigt Udtryk for den særlige Grad af Velvillie, som herfra næres overfor den Befolkning, hvis Tarv berøres af det, der tilsigtes ved dette Lovforslag. Mine Partifæller og jeg er ganske paa det rene med, at Virkeliggørelsen af de i dette Lovforslag indeholdte Projekter vil være af overordentlig stor Betydning for den færøske Befolkning. Vi er endvidere paa det rene med, at Vilkaaret for, at disse Projekter kan bringes til Udførelse, er, at der foretages et dybt Greb i den danske Statskasse. Det Greb, der her er Tale om, tager jo Sigte paa et Beløb af ca. 1 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. eller nøjagtigt 1,328,000 Kr.; det er mange Penge, ikke mindst for en Statskasse, der ikke kan siges at være overmaade stærkt rustet. Jeg har ikke dermed villet sige, at det er for mange Penge, men jeg har med denne Udtalelse villet pege paa Ønskeligheden af, at Forholdet kommer til at stille sig saaledes, at de Beløb, som her haves for Øje, ikke under Arbejdernes Udførelse vokser saa stærkt op, at det maa siges, at det er blevet til for mange Penge. Denne Betragtning synes mig vel motiveret ved det Indtryk, man faar, naar man gennemser Lovforslagets Bemærkninger. Jeg skal straks forvare mig imod at ville gøre noget som helst Forsøg paa at bedømme de foreslaaede Anlæg ud fra en teknisk Synsvinkel, det ligger ganske udenfor mine Evners Begrænsning. Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at understrege, at naar det ærede Medlem for 12te Kredse (Fr. Petersen) henpegede paa Ønskeligheden af, at denne Sag kunde blive gjort